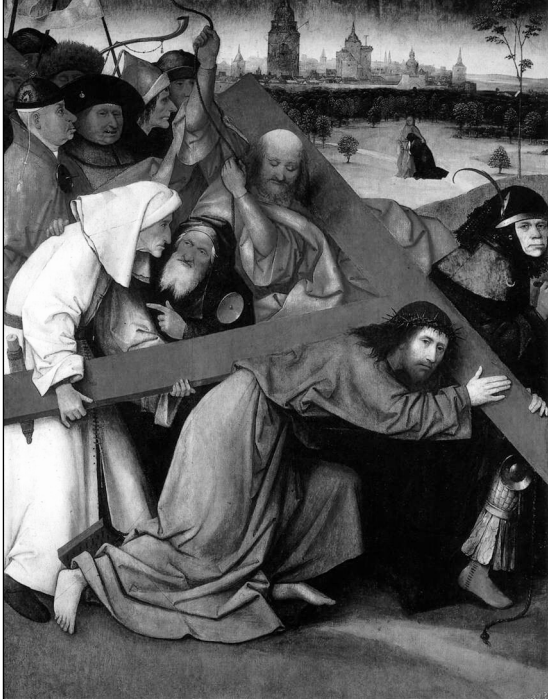

Farní listy II/2011

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí

6.3.2011 – 9. neděle v mezidobí

Neprodejné. Děkujeme za všechny vaše dobrovolné příspěvky

Duchovní slovo

Už ve středu uslyšíme výzvu: *Obrátte se a věřte evangeliu, a přijmeme popel, který nám bude sypán na hlavu.* Začne doba postní s jejím pozváním ke změně smýšlení, ke kajícímu, ke smutnému, ke smutnému, doba, během které se chceme uskromnit nebo být blíže trpícího Spasitele. Ale už minulý týden zaznělo v liturgii čtení jakoby živě vyňaté z postního lekcionáře. Na cestě do Jeruzaléma Ježíš řekl svým učedníkům: *Syn člověka bude vydán velekněží a učitelům Zákona. Odsoudí ho*

k smrti a vydají pohanům a budou se mu posmívat a plivat na něj a zbičují a zabijí ho, ale po třech dnech vstane (Mk 10, 33-34). Samotná zmínka o posmívání a zvláště plivání musí bolet. K tomu ještě rozsudek smrti od těch, kteří se považují za strážce pravosti víry. U apoštolů se však se žádnou bolestí nesetkáváme. Zebedeovi synové Jakub a Jan rychle přednáší Kristu svou prosbu: až už budeš ve své slávě, dej nám ta nejlepší místa. Jakoby přeslechli prorocství o utrpení a smrti. Jakoby v Ježíšově království vůbec byla lepší a horší místa. Nedivíme se tedy reakci ostatních deseti: rozmrzeli se na své bratry. Byli pohoršeni – a právem. Možná už byli blízcí tomu, aby je vyloučili ze svého společenství. Naprosto chápeme jejich postoj a asi se s ním i ztotožňujeme.

A co tomu říká Bůh? Důležitá otázka, kterou si často prostě zapomeneme položit. Jak reaguje Ježíš, jediný, jehož slova učedníků mohla opravdu zranit? Z jeho úst nezazní žádné výčitky, žádné kárání. Není vůči nim tak přísný jako vůči Petrovi, který nechtěl dopustit, aby na Pána přišlo nějaké utrpení a v odpovědi uslyšel: jdi mi z očí, satane! Jakubovi a Janovi Kristus nabízí podíl na kalichu utrpení a oni ho přijímají. Možná před chvílí jednali sobecky, nepochopili nic z evangelia, ale nebránili Pánu v jeho cestě, ani chvíli nedávali najevo, že ví víc než Pán, že rozumí tomu lépe, co je pro něj nejlepší. Proto jim a ostatním Ježíš trpělivě vysvětluje nová pravidla, která mají změnit svět: ať ten, kdo chce být velkým, se stane služebníkem a ten, kdo touží po prvním místě, se stane otrokem všech. Protože i Boží Syn přišel, aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za všechny.

Skutečné uvedení do doby postní. Doby, která ovšem upozorňuje na hřích: náš a ostatních. Hřích, který působí pohoršení a někdy vyvolává reakci. Ale v tomto uvedení nám není dáno za příklad těchto deset pohoršených apoštolů. I v tomto případě je nám příkladem samotný Pán se svou velkorysou schopností odpouštět. Pán dávající novou šanci a ochotný vysvětlit, poukázat na pravý smysl. Pán, který nechce být obdivován ve své dokonalosti, ale přichází, aby nás získal postojem služby a připraveností přinášet oběti.

Milí čtenáři,

když jsem psal minulý úvodník, končila nám doba vánoční. Dnes nám pomalu už začíná doba postní a s ní končí masopustní veselí, i když si nedělám iluze, že masopust se nebude někde slavit i příští neděli. Na druhou stranu budme tolerantní a demonstrovme naše postoje spíše pozitivně než nějakými posměšnými gesty. Žijeme ve společnosti, která spíše věří, že se přihodí nějaké neštěstí, když přeběhne člověku černá kočka přes cestu, než v Boha.

Zhruba před měsícem jsem upustil od sledování televizních zpráv neb jsem to vyhodnotil jako ztrátu času a nervů. Připouštím, že silným impulsem k tomu byla akce Děkujeme, odcházíme a také připouštím, že tento sloupek píše poměrně dlouho, protože se komentáři této akce chci úmyslně vyhnout a on se mi tam pořád nějak tlačí...

Myslím, že není přínosné sledovat zprávy a pohoršovat se nad tím, jak je možné, že kdosi udělal to či ono, že mu to prošlo, že politici jsou lumpové, že ... Na jednu stranu je pravda, že politika byla lumpárna i za otce vlasti Karla IV. a nedělám si iluze, že za tatíčka Masaryka se chovali politici korektněji, ale na druhou stranu si kladu otázku, proč by věci veřejné nemohly být spravovány slušně. Pokud do politických stran a uskupení začnou vstupovat slušní lidé, kteří v první řadě nebudou koukat na svůj soukromý prospěch, ale na blaho společnosti jako celku, tak přeci musí získat v těchto subjektech většinu, dostávat se do popředí na kandidátkách a přes svůj morální kredit být voleni a řídit věci veřejné. Pokud to takto nefunguje, tak to je buď tím, že ti slušní jsou líní a raději sedí doma a pohoršují se u zpráv nad tím, co se ve veřejné správě děje a nebo je těch slušných ve společnosti menšina a pak je z demokratického pohledu spravedlivé, že věci veřejné řídí často lumpové a prospěcháři, protože zastupují většinu společnosti.

Kéž by tomu tak nebylo.

P. Miroslaw Gierga

Petr Vondraš